Jaudinausi, negalėjau nustygti vietoje. Dabar turėjau žengti dar vieną žingsnį savo pozityvaus mąstymo kryptimi. Turėjau patikėti, kad tikrai studijuosiu Bonos universitete Vokietijoje. Radau šio universiteto nuotrauką ir pasikabinau savo kambaryje ant sienos. Vis žvelgdavau į ją ir sakydavau sau: „Čia aš studijuosiu!“ Pradėjau dvigubai intensyviau mokytis vokiečių kalbos. Tada, po beveik metus trukusios agonijos, gavau pranešimą, kad tikrai laimėjau stipendiją. Po trijų mėnesių išvykau į Vokietiją.

Tai nutiko prieš aštuonerius metus. Tai buvo pirmas, bet ne paskutinis kartas mano gyvenime, parodęs man, kad Dievas tikrai linkęs suteikti viską, ko trokštu, jei tikėsiu.

Kartais vis pamąstydavau, kad labai norėčiau su jumis susitikti asmeniškai. Mano svajonė išsipildė, nes šiuo metu su vyru mes gyvename Niujorke. Šį sekmadienį jūs pakrikštysite mūsų pirmagimį. Argi drįsau prieš daugelį metų apie tai pagalvoti, kai dar buvau Indonezijoje įsikibusi į jūsų knygą, vienintelį vilties šaltinį? Širdingai jums dėkoju!

Telaimina jus Dievas!

Nuoširdžiai jūsų

Galbūt ši knyga kažką panašaus atneš ir jums. Čia išdėstytuose principuose glūdi galia. Tai kodėl ja nepasinaudojus? Knyga jums patars, kaip tai padaryti. Ir prisiminkite, visada prisiminkite: tu gali, jei manai, kad gali.

NORMAN VINCENT PEALE

PIRMAS SKYRIUS

ATKAKLUMO PRINCIPAS: PASIDUOTI VISADA PER ANKSTI

Kai jus kankina ypač sunki, galbūt siaubingai slegianti problema, reikia laikytis vieno paprasto principo — nė už ką nekapituliuoti.

Nuleisti rankas reiškia sutikti su visišku pralaimėjimu. Ir ne tik konkrečiu atveju. Pasidavimas — kelias į asmenybės žlugimą ir turi tendenciją išsivystyti į stiprų psichologinį nuosmukį.

Pabandykite į problemą pažvelgti iš kitos perspektyvos, jei dabartinė jūsų naudojama metodika nepasiteisina. Jeigu naujas požiūris vis tiek neduos rezultatų, ieškokite dar kitų problemos sprendimo būdų, kol rasite. Nes sprendimas visada yra. VISADA. O pastovus, kruopštus, atkaklus ieškojimas ir kova tikrai padės jį surasti.

Pastebėjau, kad mano draugas priešpiečių metu turi įprotį paišyti schemas ant baltos staltiesės, iliustruodamas savo reiškiamas mintis. Kartą jis kalbėjo apie žmogų, kurį užgriuvo sunkumai, bet jis pasirodė esąs stipresnis už juos. Jis nenuleido rankų ir galų gale pasiekė įspūdingų rezultatų.

Schemoje mano bičiulis pavaizdavo prie didžiulio kalno stovintį žmogų.

— Kaip jis pateks į kitą kalno pusę? — paklausė.

— Apeis aplinkui, — spėjau aš.

— Kalnas per didelis.

— Gerai... Tada jis nusikas sau kelią po juo, — pamėginau antrą kartą.

— Ne, per gilu. Štai kelias. Žmogus pakyla virš jo mintimis. Jei žmogus sugebėjo sukonstruoti mechanizmą, kuris gali skristi keturiasdešimties tūkstančių pėdų aukštyje virš kalnų, jis gali susikurti tokį mąstymo modelį, kuris pakeltų jį virš bet kokio sunkumo, savo dydžiu prilygstančiu kalnui.

— Bilai, aš perskaičiau šią mintį jau prieš daugelį metų. „Iš tiesų sakau jums: kas pasakytų šitam kalnui: „Pasikelk ir meskis į jūrą", ir savo širdyje nesvyruotų, bet tikėtų įvyksiant, ką sako, — tai jam ir įvyktų."*

— Taip, čia ir glūdi esmė, — karštai sutiko jis. — Galvok, atsiribok nuo emocijų ir laikykis pagrindinio principo, kad visada per anksti pasiduoti.

Neseniai gavau laišką iš vyro, kuris sėkmingai pritaikė šį principą. Jis man papasakojo prieš keletą metų ištobulinęs surenkamų sienų sistemą kilnojamiems namams. Jis įkūrė kompaniją ir investavo į ją visus savo pinigus, bet viltys nepasiteisino, sėkmės nesulaukė. Jo vadovaujamą bendrovę viena po kitos ištiko kelios krizės. Kolegos padavė jį į teismą, visi nuo jo nusisuko. Bet vyriškis nepasidavė.

Šis žmogus mąsto pozityviai. Tai asmenybė, kuri drąsiai pasitinka išbandymus ir nepasiduoda likimui. Iš tikrųjų, jis pasižymi nenugalimu, jei taip galima išsireikšti, charakteriu. Jis tikėjo, kad sunkumai negali jo palaužti ar sunaikinti. Jis rašė: „Aš neleidau sau nė minutei susimąstyti apie pralaimėjimą." Taigi jis racionaliai įvertino situaciją, viską smulkiai apmąstė ir jam gimė išganinga idėja! Ir jūs visada rasite išeitį iš sunkios padėties, jei tik nesupanikuosite. Jis nusprendė sukurti surenkamų grindų sistemą ir pateikti ją kartu su surenkamų sienų sistema. Tokiu būdu jis „laimėjo aukso puodą". Didžiulė kilnojimus namus kurianti kompanija nusipirko jo idėją. Rašydamas man apie tai jis pabaigė laišką įsimintina fraze: „Visada per anksti pasiduoti!"

Ir jums, ir man yra tekę daug kartų matyti dažnai pasikartojančią tragediją. Mes stebime žmones, kurie turi tikslų ir motyvacijos. Jie dirba... kovoja... jie galvoja... meldžiasi. Tačiau dėl įvairiausių kliūčių, stojančių jiems skersai kelio, šie žmonės pavargsta, palūžta ir galiausiai nuleidžia rankas. Ir po to dažnai išaiškėja, kad jei tik jie truputį ilgiau užsispyrusiai būtų žengę pirmyn, būtų pasiekę savo tikslą.

NIEKADA NEKALBĖKITE KAIP PRALAIMĖTOJAS

Kaip išvystyti nepalaužiamo, atkaklaus žmogaus požiūrį? Na, pirmiausia, niekada nekalbėkite, kad jums nesiseka ir norite viską mesti, nes tokiu būdu tiesiog įsikalbėsite sau pralaimėjimą. Vieną kartą, kai mane užgriuvo asmeniniai sunkumai, paskambino nepažįstamas vyras iš Vakarų pakrantės. Jis tepasakė:

— Nesijaudinkite ir nepasiduokite. Aš skelbiu jums Gerąjį Žodį.

Nespėjau paklausti, koks tas Gerasis Žodis, nes jis padėjo ragelį. Ir iki šiol nežinau, ką jis tuo norėjo pasakyti.

* Morkus 11:23.

Tačiau staiga suvokiau, kad iš mano lūpų jau kuris laikas nesklido geri, vilties kupini žodžiai. Kalbėjau niūriai ir pesimistiškai. Iš tikrųjų, aš įsikalbėjau labai neigiamą požiūrį, kuris mane žlugdė. Aš pradėjau kartoti gerus žodžius. Mano žodyne atsirado tokie žodžiai kaip viltis, tikėjimas, pergalė. Pradėjau naudoti galingą teiginį: „Aš galiu, jei manau, kad galiu". Pradėjau veikti, mąstyti ir dirbti remdamasis šia idėja. Pamėginkite patys ir visa jūsų asmenybė ims tarsi savaime traukti gerus dalykus.

Savo straipsnyje Filis Simolke aptarė „gerojo žodžio" idėją ir kaip yra pavojinga vartoti neigiamą atspalvį turinčius žodžius. Pavyzdžiui, ji pasiūlė žodžio „ne" interpretaciją. Žodis „ne" reiškia užsitrenkiančias duris. Jis ženklina nesėkmę, žlugimą, atidėliojimą. Bet ištarkite jį atvirkščiai ir tas žodis skambės kaip „on" (iš angliško žodžio „no", šiuo atveju žymi judėjimą pirmyn. — *Vert. past.*). Tai suteiks jums vilties. Susiimkite! Atkakliai siekite savo tikslo, kol jūsų problema išsispręs, o sunkumai tiesiog išgaruos.

Ji taip pat atkreipė dėmesį į žodį „perpildyti". Viskas mūsų gyvenime tarsi persipildo. Persipildo sunkumais, gailesčiu, persipildo neišnaudotomis galimybėmis. Taigi ji pataria šį žodį skaityti iš kairės į dešinę (angl. teem atv. meet — sutikti. — *Vert. past.*). Drąsiai sutikite kiekvieną iškylančią problemą.

Pakeiskite savo galvoseną ir pasitikite problemas teigiamai nusiteikę. Ir nepamirškite atkaklumo principo: visada per anksti pasiduoti.

Jūsų šansai patekti būtent ten, kur jūs norite, šiame gyvenime dažnai priklauso nuo jūsų reakcijos kokią nors triuškinančią kliūtį. Ar jūs iškelsite baltą vėliavą, ar ir toliau stengsitės iš visų jėgų? Pasirinkimas įtakos jūsų ateitį.

PASITIKĖKITE SAVO IŠTVERME

Ar esate girdėję apie kvapą gniaužiančią Heijo Džonso karjerą? 1960 metais šis žmogus buvo šokinėjimo per kliūtis metų fenomenas. Jis laimėjo daugybę varžybų ir sumušė visus rekordus. Jis iš tiesų buvo sensacija. Nieko stebėtino, kad Heijas dalyvavo Olimpinėse žaidynėse, kurios tais metais vyko Romoje. Ten jis bėgo 110 metrų su kliūtimis. Milijonai žmonių tvirtai tikėjo, kad jis laimės aukso medalį.

Bet visų nuostabai, finišo juostą Džonsas pasiekė trečias. Žinoma, tai jam pačiam buvo skaudus smūgis. Pirmoji jo mintis buvo: „Na ir viskas! Pasitrauksiu iš sporto." Kitos Olimpinės žaidynės turėjo įvykti tik po ketverių metų. Be to, jis jau laimėjo visus taip trokštus apdovanojimus kituose čempionatuose. Kam stengtis išlaikyti puikią fizinę formą ir sunkiai vargti dar ketverius metus? Protingiausias pasirinkimas — pamiršti visa tai ir pradėti savo verslą.

Žinoma, toks sprendimas būtų buvęs visiškai logiškas. Bet Heijus Džonsas negalėjo susitaikyti su pralaimėjimu. „Tu negali logiškai vertinti to, — pasakė jis, — ko troškai visą gyvenimą." Taigi jis vėl ėmė treniruotis tris valandas per dieną, septynias dienas per savaitę. Per kelerius metus Džonsas sumušė 60 ir 70 metrų bėgimo su kliūtimis rekordus.

Atėjo 1964 metų vasario 22 dienos vakaras. Džonsas dalyvavo 60 metrų bėgimo su kliūtimis varžybose. Jis paskelbė, kad tai bus jo paskutinės tokio pobūdžio lenktynės. Ore tvyrojo įtampa; visų akys buvo nukreiptos į jį. Ir jis laimėjo, pagerindamas visų laikų rekordą. Tada nutiko keistas dalykas. Šiais laikais kirtę finišo liniją bėgikai taip

ir nubėga nesustodami į persirengimo kambarius. Tuo tarpu Džonsas sustojo ir stovėjo keletą minučių nuleidęs galvą, pasitikdamas garsius aplodismentus. Tada septyniolika tūkstančių žmonių atsistojo tribūnose. Džonso skruostais riedėjo ašaros. Daugelis žiūrovų verkė taip pat, nes regėjo tvirtą žmogų, kurio nesužlugdė nesėkmė. Jis nepasitraukė sunkią akimirką ir už tai fanai jį dar labiau pamilo.

Tais pačiais 1964 metais jis dalyvavo Olimpinėse žaidynėse Tokijuje ir, nubėgęs 110 metrų su kliūtimis per 13,6 sekundes, pirmas kirto finišo juostą ir laimėjo aukso medalį.

Po šios pergalės jis įsidarbino oro uoste.

Vėliau jis pasisiūlė dirbti savanoriu savo miesto fitneso programoje. Jo veiklą vainikavo įspūdingi rezultatai.

Savo kalboje miniai jaunuolių jis pacitavo keletą eilučių, kurias kiekvienas galėtų įsidėmėti:*

Darbas įprasmins tavo dieną,
Taigi nebūk tinginys ir veltėdis!
Pasikliauk savo ištverme; labai lengva viską mesti:
Eiti iškėlus galvą per nesėkmes sunku.
Lengva pravirkti, sušukti, kad pasiduodi — ir numirti;
Lengva sukniubti ir nušliaužti tolyn nuo savo svajonės;
Bet kovoti net tada, kai vilties nebėra —
Tai geriausias iš visų gyvenimo žaidimų!
Ir nors po kiekvienos kliūties ir kiekvieno lemties smūgio
Tu jausies nugalėtas ir išsigandęs,
Pamėgink dar kartelį — velnioniškai lengva numirti,
O gyventi toliau — sunku, tačiau tai — prasminga.

* „Pasidavęs“, pagal Robert W. Service, iš *Robert Service eilių rinkinio* (Niujorkas: Dodd, Mead & Co., 1966).

Heijo Džonso istorija primena Gėtės žodžius: „Nepalenkiamas, pastovus atkaklumas gali pasitarnauti net mažiausiems iš mūsų ir retai nepateisina tikslo, nes jo tyli jėga laikui bėgant nepaliaujamai auga.“ Trumpiau tariant — stenkis ir tau pavyks.

Šis atsisakymas nuleisti rankas vadinamas atkaklumo principu. Liūdna, kad mes mažai tegirdime apie atkaklumą šiame nuolankiame pasaulyje. Tačiau istorija liudija, kad Amerika ugdė stiprius vyrus, o atkaklumo svarba sąmoningai buvo skiepijama nuo pat vaikystės. Jiems buvo liepiama kovoti. Kovoti gerai, garbingai ir neleisti, kad kas nors sutrukdytų, o pasitaikius kliūčiai drąsiai pulti ir nugalėti, nepaisant nieko. Atkaklumas tuomet buvo visa ko prasmė ir jis lieka pagrindiniu principu kiekvienam, siekiančiam sėkmės. Be drąsiai taikomo atkaklumo principo neįmanoma šiame gyvenime nieko vertingo pasiekti.

GREITAI PASTEBĖSITE REZULTATUS

Viso pasaulio išminčiai pabrėžia atkaklumo reikšmę. Muhamedas yra pasakęs: „Dievas padeda tiems, kurie ištvermingai siekia užsibrėžto tikslo.“ Muhamedas žinojo, ką sako, kaip, beje, ir Šekspyras, kurio dėka mes žinome, kad „lašas po lašo marmurą pratašo“. Na, marmuras yra tvirtas, labai tvirtas, bet maži lietaus lašeliai, pastoviai vilgantys, gali jį perskelti. Dar anksčiau, prieš septyniolika šimtmečių, kai dainius iš Avono paskelbė šį protingą pastebėjimą, Lukrecijus pasakė tą patį: „Lašas po lašo ir akmenį pratašo.“

Edmundas Berkas, garsus britų valstybės veikėjas, davė mums labai gera patarimą. Jis taip pat tikėjo atkaklumo